Modul 3 MRT forberedelse rundering

Fra d. 8.-10/4 2016 deltog jeg sammen med min border collie Kelliegården Kio i IRO's Modul 3, MRT forberedelse i Kranjska Gora i det nordlige Slovenien. Instruktører var M. Brucan, B. Modic og D. Weber alle fra Slovenien samt Z. Pritchard fra Ungarn.

Blandt emnerne på kurset var der blandt andet lidt om reglerne, forventninger til dag og nattesøg. Hyppige fejl og tricks. Førstehjælp og GPS

Den praktiske del bestod blandt andet af Sektorsøg og vej søg, samt briefing og debriefing.

Kurset startede fredag morgen med teori. En stor del af det var kendt stof, men altid godt at få tingene repeteret. Det bedste var hyppige fejl og tricks. Det fik vi lidt af vide om hvorfor nogle ikke blev godkendt sidste år. Det var som regel hundeførerfejl og manglende figuranter. Det handler meget om at have styr på "gamet" fortælle hvad man gør, og hvorfor man gør, som man gør. De lagde meget vægt på, at der ikke kun er én rigtig løsning, men at begrunde sine valg. Der ud over vægter de sikkerheden højt, og man skal passe på sin hund. Det er også vigtigt at man arbejde sammen som et team. Derfor er det også vigtigt at man efter en eftersøgning tjekker sin hund, om den stadigvæk er ok.

Efter teorien så vi en prøvehund i en lille eftersøgning, og gennemgik reglerne og om vi synes at teamet skulle bestå. Det syntes vi alle sammen at de skulle. Er du interesseret i reglerne kan du se dem her: http://www.iro-dogs.org/fileadmin/user_upload/pdf/Regelwerke/Leitfaden_IRO-MRT_Flaeche_E.pdf

Efter frokost blev vi delt i 2 hold med 6 deltagere på det ene hold og 7 på det andet. På mit hold var der foruden mig en fra Schweiz og 4 fra Slovenien. Vi kørte lidt længere op ad bjerget, hvor der var en rigtig fin skov. Først fik vi lige gennemgået ryksækkene, for at se hvad vi evt. manglede at have med, og et par enkelte ting havde jeg vel glemt der hjemme. Som ekstra batterier og pudder.

Derefter blev nogle gemt i skoven mens andre blev prøvet igennem. Det var absolut ikke et kursus i træning af hund, og hunden bør have et vidst niveau, da du bl.a. selv belønner og hunden skal kunne tåle at du bliver sat under pres. Så det er ikke uden grund, at man skal have bestået en FL-B for at kunne deltage. De to instruktører skiftede hele tiden senariet, så selvom du gik med et team, blev du selv udsat for noget andet.

Min opgave lød på at der havde været et jordskred oppe fra bjerget, på højre side at mit område og man manglede en familie på fire som havde været ude at ride. I enden af området (kunne man se på kort som blev udleveret, hvis man huskede at bede om et) at der var en pub. Jeg fik at vide at familien ofte drak kaffe der, så det blev mit hotpoint. Derfor var min taktik, at jeg ville gå ad vejen til pubben lade Kio søge undervejs, og så afsøge pubben. Der fandt vi "moren" Kio tog vist lidt fejl af hende og hø ballerne så han

trampede rundt oven på hende, men lavede fin markering. I samme øjeblik fik jeg øje på en som gik rundt i skoven. Det viste sig at være faderen. Sønnen fandt vi i venstre side af området, som var min 2. prioritet. Datteren fandt vi ikke, da jeg valgte at stoppe, da jeg var lidt pylleret pga. Kio's ben. Men det er også helt i orden, når bare man kan fortælle hvad man har fundet og hvad der er afsøgt, og lige så vigtig, hvad der ikke er afsøgt. Og lige pludselig var den dag ovre.

Lørdagen startede vi med førstehjælp til hunde. Vi havde en hurtig gennemgang af de ting som vi skal vide som hundefører, så som puls, åndedræt, fiksering mv, og så et par ting som er rare at vide, som hvor hvilke slanger lever i Europa, og hvilke man skal være bange for.

Kio var prøve hunde i den praktiske del, hvor der blev lagt snudebånd og han blev lagt ned og fikseret. Der blev igen snakket sikkerhed for hund og menneske, og det er vigtigt at man ikke forsøger at klare tingene selv, hvis der er nogen til at hjælpe. Til at lægge Kio ned, blev der brugt tre personer, således at hundeføreren, kan tage sig af hovedet og berolige hunden, men én lægger den ned og en anden griber den, så hunden ikke kommer mere til skade af at blive lagt ned.

Bagefter var vi ude og lege lidt med vores GPS'er. Det er godt at vide hvordan det tekniske udstyr fungerer. GPS'en er et supert hjælpemiddel, når der skal afsøges store områder. Den Schweiziske deltager søger ligeledes altid med GPS på hunden, så han kan se hvor den har været. Dette er dog ikke tilladt ved prøven.

Efter tre retteres menu til frokost, var det tid til en gang vejsøg. Ruten var 2,2 km lang, med veksel mellem skov, mark/enge. Der var også flere små hytter på ruten og en beboelsesejendom. Mit senarie lød, at der havde været en skoleklasse på tur for at lære om botanik, og nu manglede der to elever. Efter lidt startvanskeligheder med GPS'en kom vi på rette vej. Kio fandt en person i en hytte efter ca. 700 m. Kort efter kom vi til et farligt område. Der var bundet en Bjørn i en kæde ved beboelsesejendommen. Jeg valgte at tage Kio i snor gennem området. Bjørnen var nu igen bjørn, men en hund på størrelse med en, og lige så meget pels havde den også. Det med at stå bundet passede også, og gø kunne den fint.

Efter vi havde passeret det farlige område, mødte vi en person, som desværre ikke havde set nogle forsvundne børn. Lidt længere fremme fandt vi en rygsæk, som selvfølgelig blev plottet ind på GPS'en, men inden vi nåde ned til den sidste figurant løb tiden desværre fra os. Så til slut måtte jeg meddele, at vi desværre ikke havde fundet nogle af de manglende børn (personen i hytten var en voksen), og nøjes med at komme med gode råd til næste team til hvor de skulle afsøge, og hvilke observationer jeg havde gjort mig under vejs.

Efter at det var blevet mørkt, tog vi igen op ad bjerget for at søge i mørke. Det klarede Kio super fint. Han fandt den en forsvundne ret hurtigt, og den anden kort tid efter i no go zonen. De vil selvfølge se om hunden kan søge selvstændigt og om hundeføreren kan sende sin hund langt ud. Det sidste blev dog ikke aktuelt, da Kio af sig selv søgte langt ud, og jeg "bare" skulle sørge for at følge med, og holde øje med hvor vi havde været. Det var efter min egen vurdering det bedste arbejde vi lavede.

Om søndagen lavede vi et sidste områdesøg. Et sportscenter var styrtet sammen efter et jordskælv. Man viste ikke hvor mange der var savnede. Man viste dog at der manglede en security mand der var på arbejde i centret. Hele centret lå i no go område bag en lille sød bæk. Min taktik blev at jeg ville gå ad vejen til no go området, for at se om vi kunne finde den manglede person der. Jeg ville selvfølgelig lade Kio søge på vej derhen. Kio fandt en på højre side af vejen, og derefter en i no go området. Igen fik vi problemer med tiden, og nåede ikke at afsøge venstre side af vejen (vinden kom bagfra til højre) der lå den sidste figurant.

Men jeg var ikke den eneste som ikke fandt alle figuranterne. For inden det blev min tur, havde jeg lagt og sovet i skoven i 1½ time uden at blive fundet. Det var nu ok, eftersom vi var kommet lidt sent i seng på grund af nattesøget.

Generelt var tilbagemeldingerne på vores arbejde, at det var en ok taktik jeg lavede, og fint arbejde af Kio. Det kneb lidt mere med debriefingen, og når jeg skulle fortælle hvilke områder der var afsøgt

Alt i alt, har det være et godt kursus, hvor der blev lagt stor vægt på hundeførerens kunnen, for at teamet bliver et godt eftersøgningsteam Det kan godt anbefales at deltage.

Mange hilsner fra

Kio og Ida

